

אוצרות

גליון שבועי מאוצרותיהם של רביה"ק רבי נחמן מברסלב ותלמידיו זיע"א

אתה משוחרר!

אתה משוחרר – מכריז באוזנינו חג הפסח, זמן הרתנו – אתה יכול להיות קרוב אל הקדוש ברוך הוא 24 שעות ביממה, ואין מי שימנע אותך מזאת. אתה לא בבית סוהר, ואתה לא מוקף בגדרות תיל. אתה רק מוקף באחיזת עיניים.

למצרים של פעם – מספרים חז"ל – לא היה גבול פיזי של גדרות ומגדלי שמירה. 'בית העבדים' הגדול בעולם, היה פתוח לרווחה... היה שם גבול מסוג אחר: גבול של כישוף!

וכאז כן עתה: גם מצרים של היום, אין לה שום גבול מציאותי. כל האנשים שנמצאים בתוך המצרים והגבולות של העולם הזה, טרדותיו והבליו – אין לפניהם שום גבול מציאותי, רק כישוף...

"כי הבחירה חופשית אצל כל אדם; וכל אדם, אפילו הגרוע שבגרועים, יש בכוחו לזכות למדרגה הגדולה שבגדולות, וכמו שאמרו חכמינו ז"ל (תנא דבי אליהו רבה פרק כ"ה) שצריך כל אדם לומר 'מתי יגיעו מעשי למעשה אבותי' (כוכבי אור, אנשי מוהר"ן, אות ל).

כשהיה נדמה לאחד מאנשיו של רבינו שהבחירה שלו איננה חופשית לחלוטין, ופנה אליו בשאלה "כיצד הוא הבחירה?" השיב לו בפשטות: "שהבחירה היא ביד האדם בפשיטות, אם רוצה – עושה, ואם אינו רוצה – אינו עושה" (ליקוטי מוהר"ן ח"ב, ק).

"ורשמתי זאת" – מוסיק מוהרנ"ת – "כי הוא נצרך מאד. כי כמה בני אדם נבוכים בזה מאד, מחמת שהם מורגלים במעשיהם ובדרכיהם מנועריהם מאד, על כן נדמה להם שאין להם בחירה, חס ושלום, ואינם יכולים לשנות מעשיהם. אבל באמת אינו כן, כי בוודאי יש לכל אדם בחירה תמיד על כל דבר, וכמו שהוא רוצה עושה. והבן הדברים מאד" (שם).

אפילו כשמדובר בלב בוער כליבו של אברהם אבינו, גם כאן טען מוהרנ"ת שהבחירה חופשית בידינו אם לזכות בה או לא. וכך היה מעשה: "דיבר פעם אחת מתבערת הלב של אברהם אבינו עליו השלום, שהוא היה הראשון שזכה לעבוד את בוראו יומם ולילה במסירות נפש, ולפרסם שמו יתברך ויתעלה בעולם. ובתוך שיחתו הקדושה ענה אחד לפניו בלשון צער וגניחה: 'היאך לוקחין לב כזה?' גער בו מוהרנ"ת ז"ל ואמר אליו: 'גם אתה יש לך לב כזה, אלא שאין אתה מלכב אותו'" (כוכבי אור, אנשי מוהר"ן, אות ל).

ישאל השואל:

היכן היא אותה 'בחירה חופשית'? וכיצד ניתן ללבב את הלב בתוך כל המיצרים המעיקים של העולם הזה ולבחור בטוב?

הפסח עצמו עונה על כך, ברמז ברור: "פה סח"! יש לך פה, וכשתפתח אותו ותשוחח עם בורא עולם, תצא ממצרים. "אנכי ה' אלקיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים" – ואם גם אתה מעוניין לצאת משם – "הרחב פיך ואמלאהו", פתח את הפה ודבר אתי.

הדיבור מלווה אותנו בכל מקום, כי "הדיבור הולך עם האדם אפילו למקומות המטונפים, כמו האם ההולכת עם הוולד לכל מקום שהוא

"פה סח"! יש לך פה, וכשתפתח אותו ותשוחח עם בורא עולם, תצא ממצרים. "אנכי ה' אלקיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים" – ואם גם אתה מעוניין לצאת משם – "הרחב פיך ואמלאהו", פתח את הפה ודבר אתי

הולך, ועל כן נקרא הדיבור 'אם הבנים'. וזהו כי מדי דברי בו זכור אזכרנו עוד, היינו, שאפילו אם האדם מונח, חס ושלום, במקום שהוא, אפילו בשפל המדרגה מאד, אפילו במקומות המטונפים – אף על פי כן, על ידי הדיבור, יכול להזכיר את עצמו בה' יתברך.

היינו, שאפילו אם הוא במקום שהוא, אם יתחזק גם שם לדבר על כל פנים דיבורים קדושים של תורה ותפילה והתבודדות – יכול להזכיר את עצמו בה' יתברך, אפילו שם... והוא עצה נפלאה ונוראה למי שחפץ באמת, לבל יאבד עולמו לגמרי חס ושלו"ם" (ליקוטי מוהר"ן, עח).

אין מיצר – רוחני או גשמי – בעולם, שיוכל למנוע ממך להרים עיניים לה' ולדבר אליו. ואת הכח הזה מקבלים בפסח: הפה יוצא מהגלות, והוא מתחיל לשוחח; להתחנן, לספר, לבטא עגנועים. וכשהפה הופך להיות "פה" ש"סח", חגגת את יציאת מצרים האישית...

בפסח מעניק לנו הצדיק הגואל – ששמו "נחמן" בגימטריה "פסח" – את מתנת הדיבור; הוא מלמד אותנו איך להשתוקק תמיד ולבטא את ההשתוקקות בפה. ב"פסח" אנו מקבלים ממנו במתנה את "אם הבנים" – אשר גם היא אותה גימטריה...

וכך הוא מחזיר לנו את כח הבחירה החופשית. "כי הבחירה חופשית, ועיקר ההתקרבות הוא על ידי דרך זה שהמשיך רבנו זכרוננו לברכה בעולם, שהוא: לכסוף הרבה כיסופין טובים ורצונות חזקים להשם יתברך בכל יום, ולהתגבר לפרטם בפה, לפרש שיחתו לפניו יתברך – כאשר הזהיר על זה פעמים אין מספר לכל אדם שבעולם. כי הוא דבר השווה לכל נפש. אשרי שיאחז בזה!" (עלים לתרופה, מכתבר).

מה נשמע?

שיעור עומק בליקוטי מוהר"ן

תורתו של רבינו הקדוש המפכה מים חיים כמעייין המתגבר, הבחירה כטוהר השמים, ומיועדת לכל אדם, מריש ועד סוף כל דרגון, מלוקטת ומאירה כספירים בספר הקדוש 'ליקוטי מוהר"ן'.

בספר זה מתקיימים שיעורים רבים, תמידים כסדרם; אם על הסדר, בעמוד או בדף היומי, אם בשיעורים הנמסרים ברבים בעת רעוא דרעוין, או בשאר זמנים.

גולת הכותרת בשיעורי עומק בליקוטי מוהר"ן, היא שיעורו השבועי של הרה"ח ר' צבי חשין שליט"א אשר מתקיים כבר עשרות שנים, כאשר הוא שולה מעמקי הנחל מרגליות ופנינים יקרות שמפליאות כל שומע.

במערכת השמע של 'אוצרות ברסלב' נוספו לאחרונה מאות שיעורים חדשים מסדרה זו, על כ-30 תורות בליקוטי מוהר"ן. זאת בנוסף לעשרות שיעורים מאותה סדרה הקיימות במערכת מכבר.

כיום ניתן להאזין לשיעוריו הנפלאים של הרב חשין, החל מתורה י"ט ועד תורה ע"ח.

הכנסו למערכת השמע 02-9950000, במדור 'לשון הקודש' הקישו: 1-2-1-2 ובחרו בתורה הרצויה.

חוק. הלימוד היומי

יום	יום בחודש	ליקוטי מוהר"ן	ליקוטי הלכות	ליקוטי תפילות	הדף היומי
שבת	יב	סה.	סו	זח	טו
א	יג	סה:	סז	טי	טז
ב	יד	סו.	סח	יא יב	יז
ג	טז	סז:	סט	יג יד	יח
ד	טז	סז.	ע	טז טז	יט
ה	יז	סז:	עא	יז יח	כ
ו	יח	סח.	עב	יט כ	כא

יול"ע"י 'אוצרות ברסלב'

ת.ד. 50617 בית שמש
טל, במשרד: 02-9993338
פקס: 02-9926066

לשמיעת שיעורים בשפות שונות 02-9950000
בארה"ב 8552121-718(1)
מוקד הישועות 81-81-81-1800

הפצה למנויים ובתי כנסת: 052-7649775
הנצחה, תרומות ופרסום: 02-9993338

ניתן לקבל את הגליון מידי שבוע גם בדוא"ל
braslav@actcom.net.il

י"ר הוועדה הרוחנית: הרב שמעון טייכנר
עורך: נתן אנשין natananshin@gmail.com
מפיץ: נוחעם א. ברזעקי

הדמיון הבהמי מול הנפש האלוקית

עומק הדברים הוא:

בכל אחד מאתנו ישנה נפש אלוקית, שכשהיא מתגלית הרי היא מגרשת את הבהמיות ומגבירה את הזיכרון. הדרך לגלות את הנפש האלוקית היא: לכבד ולהעריך אותה; לחפש את הנקודה האלוקית ולשמוח בה.

"ועל כן צריכין ליהרר מאד לכבד את כל אחד מישראל בכל מיני כבוד, כדי שיתגלה הנפש והזיכרון" (ליקוטי הלכות, ברכת הפירות ג, א). כי כשנצליח למצוא את הנקודה האלוקית המיוחדת שבכל אחד, ולהעריך אותה, יתגלה אורה.

מאידך, כשאנו רואים את הרע שבאחרים, ומוציאים עליהם דיבה, הרי אנו מבזים את נפשם האלוקית וגורמים לה להסתתר ולהיעלם. והתוצאה המידית היא: שכחה מהתכלית ואהבת הבהמיות!

"ועל כן עוין לשון הרע המור מאד, כי על ידי שמדבר לשון הרע על אחד מישראל נמצא שמבזה נפש מישראל חס ושלום, ואז אין הנפש יכול להתגלות, ועל כן הוא פוגם הזיכרון שהוא הנפש שמתגלה על ידי הכבוד דייקא שהוא ההיפך מלשון הרע" (ש).

כמה עלינו להשתדל לראות רק את הטוב שבכל אחד! כך יתגלה האור האלוקי שבנפשנו, שייגרש את הבהמיות הפרעונית, ויאיר את לבנו באור של זיכרון ודיקות תמידית בתכלית הנצחית, אמן.

וכשהבהמיות מתגברת והדמיון חוגג, אין שמחה. יש רק קוצר רוח ועבודה קשה... כשהזיכרון היהודי כבוי, אין מרגישים טעם בחיים. לכן, בשלשת הרגלים אנו מצווים: "וישמחתם בכל משלה ידכם", כשהכוונה היא לאכילת בשר קרבנות החג (כמאמר רבותנו ז"ל "אין שמחה אלא בבשר שלמים"). שכן זביחת הבהמות לקרבן, מכניעה את הבהמיות, וכשהבהמיות נכנעת אפשר לשמוח בשמחת החג (ליקוטי הלכות, כבוד בהמה טהורה ב, ב).

מה גורם לנו ליפול לאהבת הבהמיות? האם אפשר להצביע על דבר מסוים, שהוא זה שגורם לנו לאבד את הדעת ולהימשך אחר דברים בהמיים?

ובכן, רבינו מגלה: "הכח המדמה בא על ידי לשון הרע, כי כח המדמה הוא כח הבהמיות, כי גם בהמה יש לה זה הכח המדמה. והמוציא דיבה הוא נופל לבהמיות, ועל כן נתגבר עליו כח המדמה, שהוא כח הבהמיות. כי 'מוציא דיבה הוא כסיל', וכשהדעת נסתלק ממנו, נופל מאהבת השם יתברך, ונופל לאהבת הבהמיות".

דיבורי לשון הרע, הם אלו שמפילים את האדם מהדעת האנושית, ומכניסים בו תשוקות בהמיות. "מוציא דיבה הוא כסיל" – אומר שלמה המלך, וכשהאדם הופך להיות כסיל, אין פלא שהוא נמשך לתאוות בהמיות.

"חלום פרעה אחד הוא. היינו חלום פרעה – שהוא בחינת כח המדמה... הוא בא... מאהבה נפולה... נמצא, על ידי הסתלקות הדעת... נופל מאהבת השם יתברך לאהבת הבהמיות, ואז מתגבר עליו כח המדמה, שהוא כח הבהמיות. ועל ידי הכח המדמה, נפגם הזיכרון ונופל לשכחה." (ליקוטי מוהר"ן ח"א, נד)

כשאוהבים דברים בהמיים, שוכחים את התכלית בעולם. שכן הבהמיות מגבירה את כח הדמיון, והדמיון פוגם את הזיכרון היהודי ומפיל את האדם לשכחה. ככל שהאדם אוהב יותר את הדברים הבהמיים – הלא הם התאוות הנובעות מהנפש הבהמית והחומרית – כך הוא הולך ושוכח בשביל מה הוא בא לעולם.

זה שקרה במצרים; שלט שם פרעה – סמל כח הדמיון כפי שכותב שם רבינו – והוא גור על הזכרים (הזכרים): "כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו", כשפנימיות הגזירה היא: להטביע ולהמית את הזיכרון היהודי ולהשכיח לגמרי את תכלית החיים.

"ועל כן גור פרעה על הזכרים דייקא, כי פרעה הוא בחינת הכח המדמה, שהוא כח בטל, שהוא מתגבר על הזיכרון, שהוא בחינת בן זכר. כי כח המדמה כשמתגבר חס ושלום, הוא פוגם ומבטל, חס ושלום, את הזיכרון".

רבי יצחק מראיריד – תלמיד מוהרנ"ת

הסביר לו שהשפע יורד לכל אדם דרך צינורות, באופן שמוגיע בדיוק ברגע הנכון, כמו שכתוב "ואתה נתן להם את אכלם בעתו" – בעתו דווקא. עודו מדבר, והשליח מריאיריד הגיע ובידו הכסף...

והעיד רבי נחמן מטולטשין, שלא ניכר על פני מוהרנ"ת שום שינוי באותה העת, מגודל בטחוננו בה: יתברך שבדאי בלי ספק ישלח לו את צרכי החג (מפי ר' יצחק מאיר קורמן ז"ל).

רבי יצחק הותיר אחריו בנים יראי ה' המקושרים לרבינו, הלא הם רבי נתן חנה'ס ואחיו רבי יואל צבי מיקירי א"ש בצפת.

כאלה, אשר כבר נתגלה מהם מה שנתגלה בספריו הקדושים ז"ל, ועדיין עדיין אתם צריכים יגיעות לחפור אצלי העני והאביון, ובודאי תמצאו אם תתייגעו..."

בסיום המכתב הארוך, כותב מוהרנ"ת לרבי יצחק מה הביאו בכל זאת להקדיש שעה ארוכה מזמנו היקר, כדי לכתוב לו כל זאת: "דידי נפשי, לא היה עולה על לבי ליקח פנאי להשייך עתה, אך אני יודע ומאמין שמה שזיכיתי אותך ברחמי המרובים שתהיה על ראש השנה העבר באומן עמנו יחד, זה עורר לבי לאהבתך גם בימי ראש השנה באומן וגם עתה... על כן אמרתי, כדאי לבלות שעה לכתוב לך דברי אלה, אולי אוכל לעורר אותך. והעיקר שתאמין בך, על כל פנים כמו שאני מאמין בך..."

ואם באנ"ש דריאיריד עסקינו, מסופר, ששנה אחת, כשהגיע יום השוק האחרון בערב פסח, עדיין היה ביתו של מוהרנ"ת ריק מכל, אך לבו היה חזק בביטחון בה'.

באותו יום הגיעו כמה מתלמידיו מריאיריד לשוק של ברסלב, ושלחו כסף עבור מוהרנ"ת. כשהגיע השליח, דיבר עמו מוהרנ"ת דיבורים נלהבים על קדושת חג הפסח עד שהשליח שכח לשם מה הגיע והלך מביתו בלי למסור לו את צרור הכסף. כשראה מוהרנ"ת שתלמידו רבי נחמן מטולטשין עצב ומודאג ממצבו,

מוצאו מהעיירה ריאיריד המצויה לא הרחק מברסלב, שבה התגוררו חסידי ברסלב, תלמידיו של רבי נתן.

כשתינה פעם את צרותיו ומכאוביו בפני מוהרנ"ת, כתב לו מוהרנ"ת מכתב תשובה ארוך וגדוש בדיבורים קדושים, יוקדים כגחיל אש:

"מכתבך קיבלתי... ומעוצם אהבתכם ותשוקתי החזקה להשתדל בטובתכם בפקודתו ורצוני הקדוש ז"ל להיטיב מוטובי האמיתי גם לכם, לכל אחד ואחד כפי תשוקתו ויגיעתו וטרחו לקבל טובתו האמיתית והנצחית – שמתני אל לבי היום קודם אור היום – בעוצם ריבוי טרדותי ומעוף מצוקותי בכלל ובפרט אשר אי אפשר לבאר, ה' יתברך ירחם מהרה – לעיין במכתבו, ואמרת להשיבו גם פה, כי ידעתי שיש כמה דיבורים שאי אפשר לפרטם בפה..."

"וכלל הדבר, לך ולכל כיוצא בך, שאין בידי להשייכם כלל, רק כל אחד ואחד כפי מה שיחתור ויבקש אחר הבאות מים חיים קדושים הנ"ל, בודאי ימצא באמתחתי – אמתחת העני והאביון הנדרף מאד מאד מכל צד, אשר מחמת זה אמתחתו מלאה עפר וצרורות ובלואי הסחבות אשר מילאוהו זרים להסתיר ולהעלים פניני גנוזיו, עם כל זה מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה ונהרות לא ישטפוהו, וכל מיני חושך והסתרות שבעולם לא יוכל להעלים אורות מטמוני אצרות חיים

אמירת ההגדה בקול רם היא תיקון הברית

(ליקוטי מוהר"ן ח"א, ב)

פסח במחיצת מוהרנ"ת

לזנוח את תלמידיו ולנסוע, אך בכל זאת את ההחלטה להפסיק להניח טלית ותפילין החליט לדחות עד לאחר הפגישה עם מוהרנ"ת, מתוך הרגשה כי יתכן והוא ימצא עבורו דרך אחרת להוציא מבוכותיו.

הגיע חג הפסח, מגדל המלמד חזר לביתו בטולטשין, הבלבלים הלכו וגברו, כשמנגד, הרצון להגיע למוהרנ"ת הלך ודעך. התפנית אירעה באחד מימי חול המועד פסח; בעוד מגדל עומד בשוק העיירה, רואה הוא לנגד עיניו את החסיד רבי מאיר לייב בלכר תלמיד מוהרנ"ת שהתגורר אז בטולטשין, כשהוא עולה על עגלה הנוסעת לברסלב בכדי לשהות במחיצת מוהרנ"ת בימים האחרונים של החג.

הכיסופים להגיע למוהרנ"ת התעוררו מחדש בלבו של מגדל, ועל אתר הצטרף אל רבי מאיר לייב, וביחד הגיעו למוהרנ"ת. כל המבוכות, הקושיות והתהיות עלו על השולחן, כשמוהרנ"ת מצידו מפרקן אחת לאחת. מול אמונה יוקדת כזאת התמוטטו כל חומות הפלדה שעטפו את לבו של מגדל, זה הפך עד מהרה ליהודי חרד ושלם למשך כל ימי חייו, כשהוא אינו מפסיק לשמוח על כך.

שנים רבות לאחר מכן, מגדל שהוכר בקרב החסידים כרבי מגדל מלאדיזין תלמיד מוהרנ"ת, עומד בבוקר להתעטף בטלית ותפילין, לידו עומד החסיד הנלהב רבי נתן ב"ר יהודה מטבריה – וכולו אחוז התפעלות משמחתו העצומה של רבי מגדל. בחיות עצומה נוטל הוא את הטלית בידו, ומתוך שמחה מברך הוא "אשר קדשנו במצוותיו וציוונו להתעטף בציצית". איך זוכים לכך?! השתומם רבי נתן ב"ר יהודה, עומק הרגשה כזאת במצוות ציצית - - -

באותו בוקר סיפר רבי מגדל את סיפור חייו לחברו רבי נתן. לאחר ששמע את הסיפור המרטיט, שוב לא נשאר כל ספק על מה ולמה רבי מגדל שמח כל כך בעת עטיפת הטלית.

אבל במשך היום קרה משהו שעכב בעדו מליישם את ההחלטה: רבי יצחק חזן, תלמיד מוהרנ"ת מברסלב, נקלע לאותו כפר ופגש באקראי את מגדל המלמד כשהוא עסוק במלאכתו עם נערי הכפר. רבי יצחק שהיה ידוע כאיש מלא עליצות, השופע אמרות מבדחות, ניצל את ההזדמנות שנקרתה לפניו לשמוח ולעודד את הנערים. בד בבד הספיקה לו הצצה חטופה אחת בפני המלמד כדי לגלות כי לא הכל כשורה איתו, ועז היה חפצו של רבי יצחק לקרבו אל האושר האמיתי! - - -

המילים הטובות זרמו ממנו כמעין נובע, ודיבורי החיוק והשמחה אשר עשו את שלהם, וכשהרגיש רבי יצחק כי השעה כשרה לכך, ענה ואמר למגדל: "אתה חכם, אבל בברסלב נמצא מישהו חכם יותר ממך!"

"מי האיש הזה?" – תבע מגדל לדעת.

"זהו רבי נתן מברסלב!" – ענה רבי יצחק וסיפר לו בארוכה על מוהרנ"ת ועל פעולותיו הכבירות להפצת תורת רבינו הקדוש המחזקת ומעודדת כל יהודי באשר הוא.

למרות שמגדל השתייך לחוג המתנגדים לברסלב, חדר הדבר היטב ללבו. די היה לו לראות את חכמתו ועליצותו של רבי יצחק חזן – ולבו החל לכסוף להגיע לברסלב. אמנם אין הוא יכול עתה באמצע החורף

מבחוץ היה מגדל המלמד נראה כירא שמים המסור למלאכתו, יהודי הכפר שהביאו אותו מעירו טולטשין, סמכו עליו בעינים עצומות ומסרו בידיו את הפקדונות הכי יקרים שבידם – ילדי החמד שלא טעמו טעם חטא, – שהוא זה שילמד אותם את התורה הקדושה.

אולם לאמיתו של דבר, בתוך תוכו היה מגדל רקוב רוחנית, מוחו היה שקוע ונבך בספרי חקירות שונים ומשונים שערערו את האמונה הפשוטה והברורה הקיימת אצל יהודים מאמינים בני מאמינים, והשפיעו עליו מאד לרעה.

היה זה לאחר לילה טרוף שינה שעבר עליו, ספרי המינות האחרונים שקרא בשקיקה השאירו עליו רושם חזק למדי, כתוצאה מהם התעורר לבוקר מבלבל עוד יותר והתחיל לשקול ברצינות לפרוק מעל עצמו עול תורה ומצוות החמא ליצ'ן.

השיא היה בעיצומה של תפילת שחרית. בעודו עטור עם הטלית והתפילין נפלה בדעתו מחשבה תועה כי בעצם הטלית והתפילין מיותרים בשבילו, וכי ממחר בבוקר לא יחזור לעולם להתעטף בטלית ולהתעטר בתפילין.

מחשבות אלו התהלך מגדל במשך היום כאחוז תזוית, ההחלטה לזנוח את המצוות הלכה והתגבשה אצלו מרגע לרגע ונראה היה כי היא בלתי הפיכה.

גניזות

מחקרים היסטוריים בחסידות

שאלה:

מהו היתרון של המהדורה השניה של ה"ליקוטי מוהר"ן" על פני הדפוס הראשון?

תשובת הר"ר אברהם שמעון בורשטיין:

- א. החל מהמהדורה השניה נדפסו שני חלקי הספר "ליקוטי מוהר"ן" בכרך אחד.
- ב. סימני וחלוקת התורות על סעיפיהם נעשו בה לראשונה, עם כותרת ושם מאמר, שיצרו היכר בין תורה לתורה, בבחינת ייתן רווח בין פרשה לפרשה.
- ג. סדר התורות של ה"ליקוטי מוהר"ן" ברובו עוצב בסדר חדש כפי הבנת מוהרנ"ת לעשות רצון צדיק. די לציין כי בדפוס הראשון מופיעות עשר התורות האחרונות בסדר זה: "א", "רע"ז", "רפ", "רפ"ב", "רפ"א", "ס"ו", "ס"ז", "רס"ו", "ס"ה", "ס". וכך כל המאמרים הקצרים מפוזרים בין התורות הגדולות, כמעט לבלי הכר.
- ד. "תיקונים נפלאים", כלשון מוהרנ"ת, הוכנסו בתורות לאחר עיוות המדפיסים בדפוס הראשון בחסר וביתר.
- ה. קטעים שלמים נעקו ונבאו על מקומם הנכון.
- ו. מוהרנ"ת הוסיף כאן מראי מקומות לאלפים שלא היו קודם לכן.
- ז. תיקוני לשון מופיעים ברוב התורות, כפי שמציין מוהרנ"ת בסוף הקדמתו.
- ח. הקדמת הליקוטי מוהר"ן, ה"שיר נעים" והקדמתו, התורה "לכו חזו" סוד רשב"י – מופיעים בשלמותם על מקומם לראשונה.
- ט. נדפסו בה לראשונה שלש הסכמות מגדולי הדור על הליקוטי מוהר"ן.
- י. ואחרון חביב. אם ידע כלל ישראל לקדש את דפוס "סלאוויטא-זיטאמיר" מפאת ניהול ההדפסה בידי אנשים יראים השם כידוע, על אחת כמה וכמה טובה כפולה ומכופלת עליו, כאשר גאון עוזנו מוהרנ"ת וחבר מקרובים יראים וכשרים עובדי ה' באמת, קרבו בעצמם אל המלאכה ועשו עבודתם קודש באמונה ובתום, מתוך רצונות ויכוספין – הרי סיבה גדולה לחבב ביותר את המהדורה השניה, ללמוד וללמד על פיה, כדי לשמור ולעשות את כל דברי הספר הקדוש הזה. עם הדפסתו החדשה, התגשמה משאלתו של רבינו "שהספר הקדוש הזה יודפס ויהזור ויודפס". מאז יצאו לאור מעל אלף מהדורות!

ובשורה משמחת לקוראי "אוצרות" כי לקראת ל"ג בעומר תשע"ג תצא לאור מהדורה חדשה בצלם דמות תבנית המהדורה השניה שבהוצאת מוהרנ"ת, בפאר ובהדר, ויפוצו מעיינותיו הוצאה.

לחידודא

חידה מס' 142

באיזה פסוק מרומז שבפסח צועקים בתפילה?

הפתרון לחידה מספר 141

כמה פעמים מוזכרת יציאת מצרים בתורה, ואיפה מציין זאת רבינו?

- חמישים פעם (ליקו"מ ח"א, מה)

זכה בהגרלה לחידה מס' 140

נחמן וולך, בני ברק

בסך 50 ש"ח זכות קניה בחנות ספרים 'ברסלב' רחוב מאה שערים 110 ירושלים

מחשבות טובות - קרבן עולה

האדם הוא עולם קטן; וכשם שכל העולמות שבהם מתגלה מלכותו יתברך נבראו במידת החכמה, ככתוב: "כולם בחכמה עשית" (תהילים קד), כך כל מידותיו ומעשיו הטובים של האדם, שבהם הוא מקבל על עצמו עול מלכות שמים, מגיעים רק על ידי החכמה.

דהיינו, ככל שנשתדל יותר לחשוב בחכמתו איך לעבוד את ה' ולהתקרב אליו, וככל שנרבה בהשתוקקות לקיים את כל מה שאנחנו יודעים וצריכים לעשות, כך נזכה ליותר פעולות ומידות טובות בכמות ובאיכות.

שני היצרים שבאדם, יצר טוב ויצר הרע, מתבטאים במחשבותיו וברצונותיו, כמו שכתוב: "כי יצר מחשבות לבו רק רע כל היום" (בראשית ו) והם אלה שמשפיעים בסופו של דבר על מידותיו ופעולותיו.

כך שאם אנחנו בעליה רוחנית, עלינו לשמור את המחשבות שבלבנו, כלומר לברוח ממחשבות רעות ולהרבות במחשבות קדושות שהם המפתח לעליה במעשים בתורה ובמצוות ובמידות טובות.

ענין זה רמזו בפסוק: "זאת תורת העולה - היא העולה על מוקדה" שכפי המבואר בזהר (פרשת צו דף כז ע"א) "העולה" מתפרשת בשתי משמעויות: 'עלייתה' של כנסת ישראל כדי להדבק בה, והמחשבה הטובה ש'עולה' על הלב ושורפת את המחשבות הרעות כמו עולה על מוקדה, על המזבח.

שני הדברים הללו תלויים זה בזה; כל עליה הרוחנית שלנו נעוצה בשמירת לבנו ממחשבות רעות ובהתאמצנו למלא אותו במחשבות קדושות של תורה ועבודת ה'.

(עפ"י ליקוטי מוהר"ן ה"א, מט)

איך פותחים את המיצרים?

הרב משה בינשטוק

בימים אלו עומדים אנו בערב חג החרות, בו יצאנו משיעבוד מצרים. מהו שיעבוד מצרים בימינו? רצונות הגוף - מול רצון ה'. מצרים הם המיצרים לאדם בעבודת ה' ועומדים בין המוח ללב. המוח מעביר ללב פקודה - והוא מבצע זאת, אך הבעיה שהפקודה עוברת דרך גשר מאוד צר, דרך "מיצר הגרון" ויש רשע אחד שאינו נותן לעבור. זהו פרעה - אותיות עורף, אשר לא נותן לשכל לעבור מולמעלה למטה. אנחנו מקבלים דעת כל הזמן, לומדים תורה, אך זה לא עובר ללב.

כן אומר המלבי"ם: משה רבינו הוא כמו המוח שמקבל הוראות ומעביר אותן ללב. משה רבינו שייך למוח, ואהרן הכהן שייך ללב שעשה את כל מה שצוה עליו משה.

אך מה זה שייך אלינו?

בהפטרה של פרשת פרה כתוב: "הסירותי את לב האבן מבשרכם ונתתי לכם לב בשר". מה ההבדל בין אבן לבשר? עם אבן אי אפשר לדבר, אך עם לב בשר אפשר לדבר. זה שאנחנו מבקשים בתפילה: "פתח לבי בתורתך". הרי התורה קשורה למוח, אך אם הלב לא יהיה פתוח - התורה לא תיכנס.

אבל בלב יש עקמימות, וצריך להסיר אותה. זו העבודה שלנו בפסח ובכל השנה, כמו שכותב רבינו (מליו"מ תורה ה): צריך כל אדם לומר כל העולם לא נברא אלא בשבילי, ולכן אדם צריך לחשוב כל הזמן על תיקון העולם ווישביו ולהתפלל בעדם.

...אבל הרי אני רחוק כל כך מהתיקון שלי-עצמי ואיך אתקן את העולם!?

אומר רבינו שאפשר לזכות לזה על ידי עשיית המצוות בשמחה עצומה, עד שלא ירצה אדם שום שטר עליהן בעולם הבא, אלא רק "להוות בנועם ה' ולבקר בהיכלו", מרוב התענוג שיש לו בעשיית המצוות לא ירצה שום שטר, רק לעשות עוד מצוות.

צדיקים כאלו, אומר רבינו, יודעים להבחין בין קודם גור דין, ולאחר גור דין.

רבי לוי יצחק בנדר זצ"ל סיפר שבזמן מלחמת עולם הראשונה היה ר' אברהם ב"ר נחמן זצ"ל עולה לציון של רבינו, והיו שומעים אותו אומר: "אוי! כבר מספיק דם נשפך". ה' יתברך אינו שמה שיש חורבן בעולם, והשלמות של העולם היא שעם ישראל יקיים את המצוות בשמחה, וזה ישפיע על העולם כולו.

"לישרי לב שמחה" - כשהלב ישר יש שמחה. איך מיישרים את העקמימות שבלב? על ידי שמתפללים בכוח. אך זה תלוי במידה שמנקים את המוח מחמץ. את המוח מנקים מן החמץ על ידי יראה, ועל ידי שמתקברים לצדיק האמת שמכין לנו מסילות ללב.

למעשה יוצא, שאין דבר כזה מוח בלבד או לב לבד, צריך לעמוד בתפילה וצריך גם לעסוק בתורה, ואחד משפיע על השני, צריך 'דעת' ו'מעשה'. בדעת אני יודע מהש"ת, אבל צריך להחזיר את זה ללב.

עכשיו מגיע פסח, איך זוכים להרגיש את האור של המצות, של ארבעת הכוסות? מה זה אומר לי? אינני מרגיש כלום! מה העצה? רבינו הורה לנו לספר זאת לקדוש ברוך הוא: הרי בכל שנה מחדש מגיע אור גדול בליל הסדר, כמו שקרה ביציאת מצרים. בכך רבונו של עולם, איך מרגישים זאת? איך זוכים לזה?

בהכנה ובתפילה ננצח את המיצר המפריע לקבל את אורות הפסח בשלמותו.

(מסובד מחוך שיחתי של הרב משה בינשטוק. ניתן להאזין לשיעור הטלא במערכת השמע של 'אוצרות ברסלב' 02-9950000. עברית, שיעורים, ענני דינא, פסח, ואח"כ, 1-2-1-5-1)

ההרשמה למגוון מסלולי הקיץ בעיצומה!

דוד צדיקים

02-5410100

www.zadikintours.com

לאן שתרצה לטוס בעולם הכל בטלפון אחד!

נתיבים טורס

טיסות לחו"ל | קברי צדיקים | אירועים מיוחדים

02-633-8444

בעת צרה, בשעת מצוקה. גם בעת שמחה ובכל זמן מוקד הישועות 1-800-81-81-81

להעברת בקשות לתפילה ולהדלקת נר בקברו של רבי נחמן מברסלב באומן

לישועה והצלחה, לרווח ופנסה, לרפואה, למקשה לילד, לנחת ושמחת חיים

המפיעים									
<p>ירושלים</p> <p>הר"ר נחמן שלמה יצחק שפירא ה"ר</p> <p>הר"ר נתן דוד שפירא ה"ר</p> <p>הר"ר יוסף קדיש שפירא ה"ר</p> <p>הר"ר שמעון ישראל שפירא ה"ר</p> <p>הר"ר נפתלי אהרן בצלאל שפירא ה"ר</p> <p>הר"ר משה מנדל שפירא ה"ר</p> <p>הר"ר נחום דב שפירא ה"ר</p> <p>הר"ר יעקב לייב שפירא ה"ר</p> <p>הר"ר מרדכי שפירא ה"ר</p> <p>הר"ר אברהם שפירא ה"ר</p> <p>תרמו והפיצו 2500 גליונות</p> <p>לע"נ אביהם</p> <p>הרה"ח ר' שמואל</p> <p>ב"ר שלמה יצחק שפירא זצ"ל</p> <p>נלב"ע כ"א ניסן תשמ"ט</p>	<p>ירושלים - בית שמש</p> <p>הר"ר מרדכי דב הורביץ ה"ר</p> <p>הר"ר עמרם יוסף הורביץ ה"ר</p> <p>הר"ר משה דוד הורביץ ה"ר</p> <p>הר"ר אשר הורביץ ה"ר</p> <p>הר"ר אפרים הורביץ ה"ר</p> <p>תרמו והפיצו 1500 גליונות</p> <p>לע"נ אחיהם</p> <p>הב' אברהם</p> <p>ב"ר נחמן נתן אהרן</p> <p>הורביץ ז"ל</p> <p>נלב"ע י"ג ניסן תשע"ב</p> <p>תנצב"ה.</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים</p> <p>יעמדו להם להתברך</p> <p>בכל מילי דמיטב</p>	<p>ירושלים</p> <p>הר"ר בנימין נבון ה"ר</p> <p>הר"ר מערשל נבון ה"ר</p> <p>תרמו והפיצו 1000 גליונות</p> <p>לע"נ אביהם</p> <p>הר"ר מרדכי מאיר</p> <p>ב"ר רפאל יעקב</p> <p>הכהן זצ"ל</p> <p>נלב"ע לב ניסן תשע"ב</p> <p>תנצב"ה.</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים</p> <p>יעמדו להם להתברך</p> <p>בכל מילי דמיטב</p>	<p>לונדון</p> <p>הר"ר נתן הלוי ה"ר</p> <p>הר"ר יהודה לייב מילר ה"ר</p> <p>הר"ר אפרים פפער ה"ר</p> <p>תרמו והפיצו 1000 גליונות</p> <p>לע"נ</p> <p>הרה"ח ר' ברוך זאב</p> <p>בן הרה"ג בנימין יהושע</p> <p>זלבר זצ"ל</p> <p>נלב"ע ט' ניסן תשע"ב</p> <p>תנצב"ה.</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים</p> <p>יעמדו להם להתברך</p> <p>בכל מילי דמיטב</p>	<p>קריית יאזל</p> <p>הר"ר נתן פיש ה"ר</p> <p>תרמו והפיצו 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת אירוסיו הבת שחתי'</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים</p> <p>יעמדו לו לראות</p> <p>רב נחת דקדושה</p>	<p>צפת</p> <p>הר"ר נחמן גלנט ה"ר</p> <p>תרמו והפיצו 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הבר-מצוה</p> <p>לבנו נפתלי צבי י'</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים</p> <p>יעמדו לו לראות</p> <p>רב נחת דקדושה</p>	<p>צפת</p> <p>הר"ר שלום כבי ה"ר</p> <p>תרמו והפיצו 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבן שיחי'</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים</p> <p>יעמדו לו לראות</p> <p>רב נחת דקדושה</p>	<p>בית שמש</p> <p>הר"ר אברהם יואל דורנבלט ה"ר</p> <p>תרמו והפיצו 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבת שחתי'</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים</p> <p>יעמדו לו לראות</p> <p>רב נחת דקדושה</p>	<p>בית שמש</p> <p>הר"ר מרדכי דוד שפי ה"ר</p> <p>תרמו והפיצו 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבת שחתי'</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים</p> <p>יעמדו לו לראות</p> <p>רב נחת דקדושה</p>	<p>ירושלים</p> <p>הר"ר נתן ב"ר שמש ה"ר</p> <p>תרמו והפיצו 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבת שחתי'</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים</p> <p>יעמדו לו לראות</p> <p>רב נחת דקדושה</p>

החלה ההרשמה לקבוצות הקיץ לנשים

מגוון מסלולים < שירות אישי > ליווי והדרכה מקצועית < בסטנדרט השירות של אירו-פנים >

סדנאות חינוך מרתקות < אש"ל מלא ברמה גבוהה >